

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.751/2016/5.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Mátyás a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Jaczkó Géza ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Oblat Péter ügyvéd

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.103/2015/11-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 65.P.23.960/2013/30.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A peres felek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes, valamint a le nem rótt 35.000 (harmincötezer) csatlakozó felülvizsgálati illetéket a felperes köteles az államnak megtéríteni külön felhívásra.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesi gazdasági társaság többek között adótanácsadói tevékenységet végez, de más üzletágakat is működtet, nettó árbevétele meghaladja az 1.000.000.000 forintot. A felperes egy

honlapot üzemeltet, amelyen a cég dolgozói mutatkoznak be, több éves tapasztalattal rendelkező adóigazgatási szakemberként kerülnek bemutatásra. A szakértők blogokat is üzemeltetnek, ahol adóügyi kérdésekben közölnek írásokat. 2013. április 23-án .. a felperes munkatársa „..” címmel tett egy blogbejegyzést. Ebben kifejtette egy, az adóhatóság által kibocsátott fizetési meghagyás kapcsán, hogy szerinte jogszabály pontatlan megfogalmazása miatt lehetőség van arra, hogy a végtörlesztésre a családokban, barátoktól összeszedett, ajándékozás útján kapott pénz az új illetékszabályok alapján visszamenőlegesen megadóztassa az adóhatóság, ha arról tudomást szerez vagy bejelentik. A felperes adószakértője kifejtette, hogy az adóhatóság által elfoglalt, a fizetési meghagyásban megnyilvánuló, de kritizálható álláspont szerint azok az adóelkerülők járnak jól, akik nem jelentették be az ajándékozást, akik bejelentik és mert mentesség alá esnek, visszamenőlegesen kötelesek megfizetni az illetéket.

- [2] Az alperes okleveles adószakértő, aki az okleveles adószakértők nyilvántartásában szerepel, és a .. honlapján bejegyzések formájában teszi elérhetővé adózási kérdésekben kialakított szakmai álláspontját. A felperes szakértői álláspontjával többször szakmai vitába keveredett. A fenti Fajcsák Gábor jegyezte blogbejegyzésben elfoglalt megjelentett álláspontot az alperes szintén kritizálta, és 2013. április 28-i bejegyzésében „..” címmel közölt egy bejegyzést. Ennek bevezetőjében közölte, hogy a .. cégen keresztül egy téves jogértelmezést szivárogtatott ki: akár több évre visszamenőlegesen 18% ajándékozási illetékkel sújtható, aki bankszámlára utalt pénzösszeg ajándékozását nem jelentette be 2012. december 31-ig. Az alperes közlése szerint a hír nem igaz, és dilettáns jogértelmezést takar. Közölte, hogy ezzel a .. a végtörlesztésre családi segítséggel összeszedett pénzt akarja utólag megadóztatni. Arról írt, hogy a .. „magyar hangja” .., az .. kiszivárogtatással azt akarja elérni, hogy az utólagos illeték kiszabás esetén magánszemélyek ne éljenek jogorvoslati lehetőségeikkel, törődjenek bele, hogy ez így helyes, de hozzátette, ha valaki ilyen illeték-kiszabó határozatot kap, feltétlenül forduljon adózási szakemberhez, lehetőleg okleveles adószakértőhöz, de nagy ívben kerülje el az ..-barát céget. Ezt követően az illeték-kiszabás jogi háttérét elemezte az alperes, majd hozzátette, hogy az adóhatóság gyakran szivárogtat ki olyan jogértelmezéseket, melyeket alkalmazni kíván ellenőrzési eljárásaiban, és ezeket olyan cégeken keresztül teszi, ahol korábbi ..dolgozókat foglalkoztatnak, azt a látszatot próbálják kelteni, mintha lenne mögötte szakmai támogatás-az egyik ilyen ..-barát cég az .. tanácsadó cég. A cikkben az alperes azt is közölte, hogy ezeknél a cégeknél nem a szakértelem az elsődleges, mert nincs szükség saját gondolatokra, elég ha a..elképzeléseit magukévá teszik, emiatt ezeknél a cégeknél többségében csak adóügyi végzettség nélküli adószakértők dolgoznak. Gyakran hivatkoznak adóhatósági kapcsolatokra, ezzel próbálják megnyerni az ellenőrzés alá vont cégek és magánszemélyek bizalmát. Az alperes arról ír, hogy aki ennek bedől, azoknál tulajdonképpen a .. bírálja el saját jegyzőkönyveit, határozatait. A bejegyzés értelmében az .. az elmúlt időben lelkesen riogatja a magánszemélyeket azzal, hogy izzasztó vagyonosodási vizsgálatok fognak következni. A bejegyzés a felperest ..-barát cégnek titulálja. Az írásban az is szerepel, hogy az alperes sorozatot indít, ahol ismerteti a vagyonosodási vizsgálatok törvényben, illetve a .. által alkalmazott módszertanát, ennek ismerete pedig meghatározza a helyes viselkedést. Az írása végén az alperes közölte, hogy az előző, 2006-os nagy mennyiségű vizsgálatoknál az volt a fő probléma, hogy volt adóhatósági dolgozók azzal nyerték meg az ügyfelek bizalmát, hogy „én az ..-nál dolgoztam”. Közli, hogy ezek az eljárások gyorsan befejeződtek, szakmailag gyenge képviseltek alakították a bírói gyakorlatot, az alperes azonban szakmai felkészültségével azon lesz, hogy ez ne ismétlődhesen meg.
- [3] 2013. május 6-án ezen ezen blogbejegyzés kapcsán a felperes helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez, amelynek az nem tett eleget. A helyreigazítási kereser később jogerősen elutasításra került, miután a blog bejegyzése nem minősült meg sajtóterméknek.
- [4] 2013. május 31-én az alperes újabb blogbejegyzést tett közzé „..” címmel. Ebben a cikkben az alperes visszaüt a korábbi írásra, megismételve, hogy a .. az .. tanácsadó cégen keresztül egy téves jogértelmezést szivárogtatott ki, idézte a korábbi bejegyzésből a .. magyar hangjaként feltüntető

kitételeit, illetve felhívását, miszerint aki illeték-kiszabó határozatot kap, feltétlen forduljon adózási szakemberhez, lehetőleg okleveles szakértőhöz, de nagy ívben kerülje az ..-barát céget. Ezután egy hozzá forduló magánszemély esetét tárja az olvasói elé, hozzátéve, hogy az indokolási kötelezettségét elmulasztotta a .. azzal, hogy nem tartalmaz a határozat jogszabályi hivatkozást. Az alperes közölte, hogy az átmeneti szabályok által előírt visszamenőleges illetékfizetési kötelezettség jogi blódság, amihez szerinte a .. nem merte a nevét adni, nem így azonban az .. tanácsadó cég, mert a közigazgatási határozat indokolását a nyilvánosság előtt az .. cég alperes szavaival adóügyi végzettséggel nem rendelkező könyvelő-adószakértője .. szolgáltatta. Az alperes elképesztőnek minősítette az esetet, előadása szerint olyan még nem történt, hogy a .. egy adótanácsadó cég nyilvánosság előtt megszellejtetett jogértelmezését indokolás nélkül alkalmazza a gyakorlatban. Az alperes közölte, hogy a hozzá forduló személy ügyében fellebbezést fog benyújtani, kíváncsi a másodfokú .. szerv indoklására, amelynek szint kell vallania. Külön hozzátette azt is, hogy bátran keressék meg azok, akik elhitték az .. dilettáns jogértelmezését, és beletörődtek az illetékmentes ajándékozással kiszabott 18%-os illetékbe, mert utólag is van jogorvoslati lehetőség. Írását az alperes azzal zárta, hogy az illetéktörvény illetékmentes ajándékozással vonatkozó része mindenki számára egyértelmű, csak a .. és az .. számára nem.

- [5] Ebben a visszamenőleges adóztatási témakörben ezen alperesi bejegyzést követően .. a felperes részéről ismételt egy blogbejegyzést tett közzé. Ebben a kérdéses panaszokat, lehetséges értelmezéseket összefoglalva közölte, hogy az adóhatóság egy konkrét ügyben alkalmazott jogértelmezését ismertette korábbi bejegyzésében, az illetéktörvény átmeneti rendelkezésére alapozott álláspontját a ..-nak, amely bár ellentétesnek tűnt a jogbiztonság elvével, az adójogi szabályokat figyelembe véve helytálló is lehet. Hozzátette, hogy a bejegyzésre az elmúlt napokban több szakértő is ellenvéleményt fogalmazott meg, ezek között idézte azt, hogy az új jogszabályokat kizárólag a 2013. január 1-jét követő vagyonszerzésekre lehetne alkalmazni, de jogszabály pontos elolvasása a felperesi szakértő szerint ezt az értelmezést nem teszi lehetővé.
- [6] Az alperes ezt követően 2013. október 20-án újabb cikket jelentetett meg a blogján, amelyben utalt a .. tárgyában folytatott szakmai vitájára. A cikk címe: A jogalkotó is megerősítette: az .. Adótanácsadó cég szakmai dilettantizmusa miatt vállalkozók ezre jártak rosszul 2013-ben" volt. Az alperes korábbi cikkeit is beillesztette ezen blogbejegyzésbe, hozzátéve, hogy adószakértői igazolványt adózási végzettség nélkül kiadják, így az adószakértők szakmai kompetenciája nem terjed ki az adójogszabályok értelmezésére. Közölte, hogy az .. önjelölt szakértői azonnal cáfolták ezt, aminek egy internetes fórum az .. is teret adott. Ezután a vele szakmai vitát folytató ..-nak, a felperes adószakértőjének személyét bírálta, illetve kikérte magának, hogy őt adószakértőként titulálták az internetes fórumon, miután okleveles adószakértő végzettséggel rendelkezik, ezzel szemben .. a felperes munkavállalója csak az adószakértői névjegyzékben szerepel, amely az alperes szerint adózási végzettséget nem igazol. Közölte, hogy adószakértő és az okleveles adószakértő között 3 év tanulás a különbség, majd tájékoztatta olvasóit, hogy kettejük vitájából ő került ki győztesen, miután a 2014-es jogszabály módosítás főállású kisadózóként definiálja a korábban nyilvánosságra hozott alperesi értelmezés szerinti adózókat. Az .. szakértőjével folytatott vitája bemutatása során az alperes szakembereit önjelölt szakértőknek titulálta, .. és ..-barát szakértőknek, akiknek a magatartása eleve arra irányult, hogy téves jogértelmezéssel elriasszák a ..-t választani kívánókat.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes a három blogbejegyzés kapcsán részletes kereseti kérelmet terjesztett elő. Az első bejegyzés (2013. április 28.) kapcsán kifogásolta az írás címét (..) azzal, hogy az alperes olyan látszatot kelt, hogy a felperes nem tudja az ügyfelek érdekeit képviselni, mert az adóhatósággal szoros, bensőséges kapcsolatot ápol, és ez nem teszi lehetővé az ügyfelek elfogulatlan képviseletét.

Az adóhatósággal fennálló kapcsolat túlmutat a szakmaiság keretein. Kifogásolta annak állítását, hogy a cég a .. téves jogértelmezését szivárogtatta volna ki, mert ezzel az alperes arra utalt, hogy a felperes cinkos közreműködést nyújt a .. szándékos megtévesztő magatartásához. Kifogásolta azt az állítást, hogy munkatársa, .. „a .. magyar hangja” volna, mindez arra utal, hogy nem saját álláspontjukat képviselik, hanem az adóhatóság által a szájukba adott gondolatokat közvetítenék a nyilvánosság felé. Külön kifogásolta annak leírását, hogy ha az ügyfél egy illeték kiszabó határozatot kap, forduljon adózási szakemberhez, lehetőleg okleveles adószakértőhöz, de nagy ívben kerülje el a felperesi „...-barát” céget. A felperes szerint ezzel azt a látszatot kelti, hogy nem nyilvános kapcsolatban állnának a ..-val, továbbá megkérdőjelezi a felperesi szakember gárda kvalitásait azt állítva, hogy a felperesnél nem dolgoznak adózási szakemberek. Kifogásolta azt a leírást, hogy a felperesnél nem a szakértelem az elsődleges, nincs szükség saját gondolatokra, elég ha a .. elképzeléseit magukévá teszik, illetve kifogásolta azt, hogy adóügyi végzettség nélküli adószakértők dolgoznának a felperesnél, megkérdőjelezve a felperes szakmaiságát. A felperes kifogásolta az első írásban azt a kitételt, hogy a felperesnél adóhatósági kapcsolataikra hivatkoznak, és ezzel próbálják megnyerni az ellenőrzés alá vont cégek és magánszemélyek bizalmát, valamint ismételten kifogásolta a ..-barát leírást.

- [8] A második blogbejegyzés (2013. május 31.) esetében kifogásolta a címet (A .. bíróságol, az .. tanácsadó cég a nyilvánosság előtt indokol), mert ezzel az alperes adóhatóságot kiszolgáló szervezetként jelöli meg a felperest, illetve azt állítja, hogy az adóhatóság határozatainak nyilvánosság előtti indokolását a felperes készítené. Ismételten kifogásolta az első cikkből átvett kitételeket, mely szerint az adóhatóság a felperesi cégen keresztül téves jogértelmezést szivárogtatott ki, illetve amely szerint a .. + magyar hangjaként" egyik munkatársuk azonosítható, illetve hogy a közigazgatási határozat indokolását a nyilvánosság előtt az „... adóügyi végzettséggel nem rendelkező könyvelő-adószakértője .. szolgáltatta”. A kifogásolt kitétel kapcsán kifejtette, hogy .. adóügyi végzettséggel rendelkező okleveles adószakértő, aki könyvelői tevékenységet nem végez, valójában jogi értelmezését fejtette ki az adóhatóság határozatáról. A felperes ezen írásban is kifogásolta a „nagy ívben elkerülésre” vonatkozó tanácsot, a cég .. barát leírását, továbbá annak állítását, hogy nyilvánosság előtt megszűlőztetett jogértelmezést alkalmazott volna indokolás nélkül. A felperes részéről előadták, hogy a valóságban nem a .. megbízásából szivárogtattak ki jogértelmezést, hanem önálló értelmezését adták a jogszabálynak. A felperes kifogásolta a második írásban a „dilettáns jogértelmezés” kitélt is.
- [9] A harmadik blogbejegyzés (2013. október 20.) kapcsán a felperes kifogásolta a „szakmai dilettantizmus” kifejezés használatát, valamint azt a leírást valótlan állításként, hogy vállalkozók ezrei jártak rosszul a felperes dilettantizmusa miatt 2013-ban, illetve azt a leírást, hogy önjelölt, adózási végzettség nélküli adószakértők nyújtának dilettáns jogértelmezést a felperesnél, tekintettel arra, hogy valójában adóügyi végzettséggel rendelkező adótanácsadók és adószakértők járnak el a felperesnél. Kifogásolta azt a kitélt, hogy adózási végzettség nélkül adnának ki adószakértő igazolványt, és a felperes adószakértő szakértői szakmai kompetenciája nem terjed ki adójogszabályok értelmezéseire. A felperes szerint a valóság az, hogy megfelelő adóügyi végzettséggel rendelkeznek a szakemberei, adószakértők, adótanácsadók dolgoznak a felperesnél, akik jogosultak az adójogszabályok értelmezésére. Kifogásolta továbbá azt a leírást, miszerint a .. és a ..-barát adószakértők magatartása arra irányul, hogy téves jogértelmezéssel elriasszák a KATA-t választani kívánókat. A felperes közölte, hogy nem járt el a .. „felbujtása” alapján, és nem követett el semmilyen etikátlanságot.
- [10] A felperes kérte annak megállapítását, hogy a sérelmezett kitételekkel az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait. Kérte az alperes eltiltását a kifogásoltakhoz hasonló valótlan és sértő kijelentések hangoztatásától, kérte a perbeli cikkek eltávolítását, kérte ezen cikkek ismételt publikálásától való eltiltását az alperesnek. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére, továbbá arra, hogy elégtétel

adásaként a perbeli ítélet rendelkező részét az angyalado.hu honlapon a főoldalon jelentesse meg annyi ideig, amíg a harmadik cikk megjelenésétől az elsőfokú ítélet meghozataláig olvasható volt az alperes fórumán a sértő tartalom. Arra az esetre, ha a bíróság nem távolítaná el a sérelmezett cikkeket, kérte, hogy a cikkek megjelenése fölött kötelezze az alperest a bíróság az ítélet rendelkező részének közlésére.

- [11] A kereset általános indokolásaként előadta, hogy a kifogásolt kitételekkel az alperes túllépett a szakmai vita keretein, és a felperes üzleti jóhírnevét sértő kitételeket helyezett el az írásaiban. Álláspontja szerint ezzel ügyfeleket kívánt elvonni a felperestől, miközben a felperes rossz hírét keltette oly módon, hogy azt állította, hogy a felperes nem az ügyfelek érdekeit képviseli. A felperes előadta, hogy az adóügyi végzettségek hiányának valótlán állítása, valamint az adóhatósággal való összefonódás állítása, a „...-barát” kifejezés használata megkérdőjelezi a felperes alapvető szakmaiságát és függetlenségét.
- [12] Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte a jogalap hiányára való hivatkozással. Hivatkozott az adótanácsadói, adószakértői, okleveles adószakértői tevékenység folytatásáról szóló jogszabályi rendelkezésekre, fenntartotta, hogy a szakmai blogokat jegyző felperesi szakértők közül nem szerepelnek a közhiteles nyilvántartásban a felperesi adatközlésben szereplő személyek, ezért megalapozott az a kijelentés, hogy adóügyi végzettség nélküli adószakértőkről van szó. Az alperes ezzel szemben közölte, hogy ő szerepel az adószakértői névjegyzékben. Az alperes szerint megalapozottan nyilatkozott a felperesi szakember-gárda végzettségéről, a felperesi tevékenység szakmai minősítése körében pedig a véleménynyilvánítás szabadságával élt mind a ..-os kapcsolatok, mind a „...-barát” minősítés körében, ez azt is ilyen minősítésnek nevezte, hogy .. „a .. magyar hangja” lenne.
- [13] Az alperes előadta azt is, hogy rágalalmazás miatt ugyan első fokon elmarasztalták büntető ügyben, és megrovásban részesítették azon kitételek kapcsán, hogy a felperesnél nem a szakértelem az elsődleges, hogy ott nincs szükség saját gondolatokra, elég ha a .. elképzeléseit veszik át, alkalmazzák, illetve hogy a felperest ..-barátnak minősítette, de ezt az elmarasztaló határozatot utóbb a másodfokú bíróság megváltoztatta. Az alperes mindhárom írás kapcsán azzal védekezett, hogy jogértelmezési szakmai kérdéseiben foglalt állást, továbbá hivatkozott arra, hogy több esetben az adóhatóság az ő értelmezését fogadta el oly módon, hogy a jogszabályi rendelkezéseket módosították. Álláspontja szerint a felperesek szakmai tévedéseire mutatott rá a weboldalán, illetve véleményt formált a ..-val való összefonódásról. Álláspontja szerint jogértelmezési kérdésben adótanácsadóval nem vitatkozhat az adószakértő, az alperes megítélése szerint az olyan, mintha a nővér perelné a szakorvost, aki bírálja őt. Az alperes az elsőfokú eljárásban személyesen járt el.

Az első- és másodfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nagyobb részt alaposnak találta. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes üzleti jóhírnevét. 2013. április 28-ai blogbejegyzésben annak valótlán állításával, hogy a .. és a felperes összeborult volna, hogy a .. a felperesen keresztül egy téves jogértelmezést szivárogtatott ki, illetve hogy a .. magyar hangja .. és a felperesi cég ..-barát adótanácsadó vállalkozás. Megállapította, hogy az utóbbi fordulatokkal a felperes arra utalt megalapozatlanul, hogy nem saját döntéseitől vezérelve jár el a felperesi cég, nem saját álláspontját képviseli, hanem az adóhatóság által a szájába adott gondolatokat hozza nyilvánosság felé, az ügyfelei képviselete során érdekei képviselete helyett. Ugyancsak az üzleti jóhírnév megsértését állapította meg az első cikk kapcsán. Az első blogbejegyzés kapcsán az elsőfokú bíróság azon kitétel kapcsán, hogy „Ha illeték-kiszabó határozatot kap az ügyfél, feltétlenül forduljon adózási szakemberhez, lehetőleg okleveles adószakértőhöz, de nagy ívben kerülje el az-barát céget”, valamint annak valótlán állításával is üzleti jóhírnevet sértett az első blogbejegyzésben az alperes, hogy „adóhatósági kapcsolataikra hivatkoznak a felperesnél, és ezzel próbálják megnyerni az

ellenőrzés alá vont cégek és magánszemélyek bizalmát", valamint annak valótlan állításával, hogy a felperesi cégnél is többségében adóügyi végzettség nélküli adószakértők dolgoznak.

- [15] A második blogbejegyzés kapcsán megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes üzleti jóhírnevét annak valótlan állításával, hogy „a .. bíróság, az .. tanácsadó cég a nyilvánosság előtt indokol", továbbá hogy az .. cégen keresztül téves jogértelmezést szivárogtatott ki a .., illetve hogy a .. magyar hangja .., a felperes alkalmazottja. Ugyancsak jogsértésként állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a második blogbejegyzésben az szerepel, hogy: „A közigazgatási határozat indokolását a nyilvánosság előtt az .. adóügyi végzettséggel nem rendelkező könyvelő-adószakértője, .. szolgáltatta." Az elsőfokú ítélet való tényként állapította meg a rendelkező részben, hogy .. adóügyi végzettséggel rendelkező okleveles adószakértő, aki könyvelői tevékenységet nem végez, és az alperesi közléssel szemben nem a közigazgatási határozat indokolását adta a nyilvánosság előtt a felperes szakértője, hanem jogi értelmezését fejtette ki az adóhatóság határozatáról. A második blogbejegyzés kapcsán szintén jogsértést állapított meg az elsőfokú bíróság azon alperesi felhívás kapcsán, hogy „Forduljon adózási szakemberhez, lehetőleg okleveles szakértőhöz, és nagy ívben kerülje ..barát céget" az ügyfél. Az elsőfokú bíróság a második blogbejegyzés kapcsán jogsértőnek találta azt a közlést is, hogy a felperesi adótanácsadó cég nyilvánosság előtt megszégyenített jogértelmezést alkalmazott indokolás nélkül. Ezzel kapcsolatban rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem a .. megbízásából szivárogtatott jogértelmezést, hanem önálló értelmezését adta a jogszabálynak.
- [16] A harmadik blogbejegyzés kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes üzleti jóhírnevét, mikor megalapozatlanul állította, hogy vállalkozók ezrei jártak rosszul a felperes dilettantizmusa miatt 2013-ban, illetve hogy önjelölt adózási végzettség nélküli adószakértők nyújtának jogértelmezést a felperesnél. Ezzel kapcsolatban a rendelkező rész rögzítette, hogy a felperesnél nem adózási végzettség nélküli adószakértők járnak el, hanem adóügyi végzettséggel rendelkező adótanácsadók, illetve adószakértők. Megállapította a jogsértést abban is, hogy valótlanul állította az alperes, hogy a felperesnek olyan szakemberei vannak, akik adózási végzettség nélkül jutottak adószakértői igazolványhoz, és így a felperes szakemberei adószakértői szakmai kompetenciája nem terjed ki az adójogszabályok értelmezésére. Ezzel kapcsolatban a rendelkező részben rögzítette, hogy a felperes munkatársai megfelelő adóügyi végzettséggel rendelkező adószakértők, adótanácsadók, akik jogosultak az adójogszabályok értelmezésére. A harmadik blogbejegyzés kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét annak valótlan állításával, hogy a .. és a ..-barát adószakértők magatartása a felperesnél arra irányult, hogy téves jogértelmezéssel elriasszák a KATA-t választani kívánókat. A rendelkező rész rögzítette, hogy a felperes nem járt el a .. instrukciói alapján és érdekében etikátlanul az ügyfél döntését befolyásolva adózási forma választása kapcsán.
- [17] Az elsőfokú bíróság az alperest eltiltotta a jogsértőhöz hasonló tartalmú valótlan és sértő kijelentések hangoztatásától a jövőben, kötelezte a cikkek rendelkező rész szerinti sértő tartalmának eltávolítására az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül, és az ítélet jogerőre emelkedéséig az ideiglenes intézkedés keretén belül elrendelte az azonnali végrehajthatóság terhe mellett. Kötelezte továbbá az alperest, hogy blogbejegyzései mellett azok feletti részen tegye közzé az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül az ítélet jogsértéseket megállapító részét legalább arra az időre, míg a kifogásolt írások olvashatók, illetve ha azokat törli, azok eltávolításától számított másfél évig a honlapján (..) címdalán utaltan helyreigazítás elnevezése alatt a felperes neve feltüntetésével közölje a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezést. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.000.000 forint kártérítést és annak 2013. október 20. napjától járó törvényes mértékű kamatát.
- [18] Az elsőfokú bíróság nem vitatta, hogy adóügyi kérdésekben szakmai vita folytatható, de ennek határát képezi a bizonyítékok nélküli megalapozatlan véleménynyilvánítás, vagy a való tények elferdítése, valótlan tényállítások közzététele, amelyek alkalmasak az üzleti jóhírnév csorbítására.

Az elsőfokú bíróság szerint a ..-barát céggént való feltüntetése szakértelem hiányában a .. téves jogértelmezéseit közzétevő alperes által megkérdőjelezett szakképzettség alapján végzett tanácsadói tevékenység hangoztatása alkalmas a felperes társadalmi megbecsülésének elvesztésére, csökkentésére. Az adótanácsadói tevékenység bizalomra épül, amelyet aláás annak hangoztatása, hogy valaki nem az ügyfél érdekeit képviseli, hanem az adóhatóság álláspontját vagy érdekeit. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes adószakértői megfelelő adótanácsadói végzettséggel rendelkeznek, ez okiratokkal igazolásra került, így alappal tüntetik fel magukat adószakértőként. Hangsúlyozta ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy nem sértőek a szakmai ellenérveken alapuló minősítések, így a dilettánskénti minősítés, illetve annak leírása, hogy nem a szakértelem az elsődleges, vagy nincs szükség saját gondolatokra a felperesi cégnél, ezek ugyanis nem a szabad véleménynyilvánítás határát túllépő kijelentések.

- [19] Az elsőfokú bíróság az objektív jogkövetkezményekről a jogsértések megállapítására figyelemmel határozott a kártérítés mértékét mérlegeléssel állapította meg. Figyelembe vette ebben a körben azt, hogy a második írásban az alperes az általa is ismert helyreigazítási kérelem figyelmen kívül hagyásával gyakorlatilag megismételte az első cikk sértő megállapításait, és tudatosan a felperes szakmai lejárására törekedett. Ilyen lejárato magatartásra pedig egy szakmai nézeteltérés önmagában nyilvánvalóan nem ad alapot.
- [20] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és azt állapította meg, hogy az „...” (Első blogbejegyzés 2013. április 28.) annak valótlan állításával sértette meg az alperes a felperes jóhírnevét, hogy adóhatósági kapcsolataikra hivatkoznak a felperesnél, és ezzel próbálják megnyerni az ellenőrzés alá vont cégek és magánszemélyek bizalmát, valamint annak valótlan állításával, hogy a felperesi cégnél is többségében adóügyi végzettség nélkül adószakértők dolgoznak. A második blogbejegyzés kapcsán „...” (2013. május 31.) annak valótlan állításával sértett jóhírnevet az alperes, hogy a felperes könyvelő-adószakértője .. nem rendelkezik adóügyi végzettséggel. A harmadik blogbejegyzés kapcsán „A jogalkotó is megerősítette: Az .. adótanácsadó cég szakmai dilettantizmusa miatt vállalkozók ezrei jártak rosszul 2013-ban” (2013. október 20.) jogerős ítélet szerint az alperes azzal sértette meg a felperes jóhírnevét, hogy valótlanul állította: A felperes miatt vállalkozók ezrei jártak rosszul 2013-ban, és adózási végzettség nélküli adószakértők nyújtanak jogértelmezést a felperesnél, továbbá azzal, hogy olyan szakemberei vannak a felperesnek, akik adózási végzettség nélkül jutottak adószakértői igazolványhoz, így a felperes szakemberei adószakértői kompetenciája nem terjed ki adójogszabályok értelmezésére - és így megsértette a felperes jóhírnevét. Ezt meghaladóan a jogerős ítélet a jogsértés megállapítására irányuló keresetet elutasította.
- [21] A jogerős ítélet mellőzni rendelte az ideiglenes intézkedés keretén belül elrendelt azonnali végrehajthatóságra vonatkozó rendelkezést, valamint azt, hogy a jogsértést megállapító rendelkezést helyreigazítás elnevezés alatt tegye közzé az alperes. A felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegét 500.000 forintra és ennek járulékaira leszállította. Ezt meghaladóan a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 forint + ÁFA együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 190.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra az államnak fizessen meg 70.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.
- [22] A jogerős ítélet indokolása szerint az alperes fellebbezése részben alapos volt. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, de a levont következtetésekkel és döntésével a másodfokú bíróság nagyobb részt nem értett egyet. Rögzítette: hírnévsértést, valótlan tényállítás, illetve véleménynyilvánítás, értékítélet sértheti. A jogerős ítélet indokolása szerint komoly jelentősége van annak, hogy a peres felek azonos szakterületen tevékenykednek, ugyanakkor bizonyos adózási kérdésekben eltérő véleményt képviselnek. Ezen

véleményeket, jogértelmezéseket nyilvánosságra hozzák. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság helytelenül járt el akkor, amikor az alperes ezen vitában kifejtett álláspontját a felperesre vonatkozó közléseket vizsgálva olyan kérdéseket is érintett, hogy az alperes saját nézeteit milyen módon dicsőíti fel, és ezzel mi lehet a célja. A jogerős ítélet indokolása kiemelte, hogy a sérelmezett kijelentéseket az alapján kell megítélni, hogy azok valótlán tartalmúak-e, a valóságot hamis színben tüntetik-e fel, illetve egyben sértik-e a felperes jóhírnevét, alkalmasak-e ténylegesen arra, hogy a felperes társadalmi megítélését befolyásolják. Ebből a szempontból nem annak van elsődleges szerepe, hogy a felperes ezt miképp éli meg, milyen szubjektív jelentéstartalmat tulajdonít a kifejezéseknek, hanem annak, hogy ezen szakterület iránt érdeklődő átlagolvasó a közöltekből milyen következtetésre jutott. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a jogerős ítélet szerint az, hogy a felek között szakmai vita zajlik, amelynek keretében az alperes erőteljes megfogalmazásokkal fejezi ki álláspontját, de abban nem a személyiségi jogi per bíróságának kell állást foglalnia, hogy adott esetben melyik fél meggyőződése felel meg az adóügyi jogszabályi rendelkezéseknek.

- [23] Az első blogbejegyzés (2013. április 28.) kapcsán kifejtette a jogerős ítélet, hogy a per adatai alátámasztották azt, hogy a .. illeték-kiszabásról szóló határozatában jogi álláspontját nem indokolta, ugyanakkor a felperes szakértője rámutatott cikkében arra, hogy mi lehet a .. intézkedés háttere. Az alperes ezzel kapcsolatban erőteljes megfogalmazással fejtette ki véleményét, de ez az igazolt körülmények miatt nem volt minden alapot nélkülöző következtetés. Az „...-barát” minősítés szintén olyan vélemény az alperes részéről, ami az adott szakmai vita keretében nem éri el azt a szintet, amelybnél a felperes jogvédelme indokolt lenne. A jogerős ítélet szerint nem tényállítások történtek itt az alperes részéről, hanem olyan következtetések, amelyeket az alperes a szakmai vitában kifejthet. Az alperesi álláspontból levont következtetés nem ellentétes a logika általánosan elfogadott szabályaival.
- [24] A második blogbejegyzésben (2013. május 31.) foglaltak kapcsán a jogerős ítélet csak visszautalt az első cikk kapcsán kifejtett álláspontjára (téves jogértelmezés kiszivároztatása, a felperesi cég nagy ívben való elkerülésére való felhívás, ..-barátnak minősítés) ezek a jogerős ítélet szerint megengedett véleménynyilvánításnak minősülnek, amelyek nem alapoznak meg jóhírnév sértést.
- [25] A harmadik blogbejegyzés (2013. október 20.) kapcsán azt a közlést, hogy a .. és a ..-barát adószakértők magatartása a felperesnél is arra irányult, hogy téves jogértelmezéssel elriassza a KATA-t választani kívánókat, szintén olyan következtetésnek értékelte a jogerős ítélet, amely a KATA adózásról kialakult vita keretében a felperesi jogértelmezésre alapított, így ez is olyan adószakértői véleménynek minősül, amely jogsértés megállapítását nem alapozza meg.
- [26] A jogerős ítélet ugyanakkor nem fogadta el az alperes érvelését azon sérelmezett kitételeket illetően, amelyekkel az alperes olyan tevőleges magatartásra utalt, amelyeket nem tudott megfelelően alátámasztani. Az első blogbejegyzés kapcsán ilyennek minősült annak állítása az alperes részéről, hogy a felperesnél adóhatósági kapcsolatokra hivatkoznak, és ezzel próbálják megnyerni az ellenőrzés alá vont cégek és magánszemélyek bizalmát. A jogerős ítélet szerint azzal, hogy a felperes honlapján egyes alkalmazottai előző munkahelyként az adóhatóságot feltünteteti, illetve szakmai gyakorlatra utaltak, még nem jelenti azt, hogy a felperes adóhatósági kapcsolatokat tartana fenn a jelenben, és ezt arra használja fel, hogy üzletfeleket szerezzen. Valótlannak ítélte meg a másodfokú bíróság azt a kijelentést is, hogy a felperesi cégnél is többségében adóügyi végzettség nélküli adószakértők dolgoznának. A jogerős bíróság kiemelte azt, hogy az alperes által jelzett különböző hiteles adóügyi névjegyzékben való feltüntetés hiánya nem jelenti azt, hogy a felperes munkavállalói többségének nincs adóügyi végzettsége. A felperes a bizonyítványok csatolásával igazolta, hogy a névjegyzékben nem szereplő adótanácsadással foglalkozó alkalmazottai rendelkeznek a szükséges végzettséggel. Azt is értékelte a jogerős ítélet, hogy a felperes nem kizárólag adótanácsadói tevékenységet folytat, több olyan területen is kifejt tevékenységet, ami nem köthető adózási feladatokhoz. A második blogbejegyzésben a jogerős ítélet szerint jogsértő volt

annak közlése, hogy .. adóügyi végzettséggel nem rendelkező könyvelő-adószakértő lenne, tekintettel arra, hogy bizonyítvánnyal nyert igazolást, hogy nevezett személy a felperes alkalmazottja okleveles forgalmi adószakértő és nemzetközi adószakértő.

- [27] A harmadik blogbejegyzés (2013. október 20.) esetében a jogerős ítélet is jogsértőnek találta annak közlését, hogy a felperesnél adózási végzettség nélküli adószakértők nyújtanának jogértelmezést, adózási végzettség nélkül jutottak adószakértői igazolványhoz, illetve adószakértői szakmai kompetenciájuk nem terjed ki az adójogszabályok értelmezésére, olyan tényállítások, amelyek túlmutatnak az adott ügyben kifejtett bírálaton, és olyan tényállításnak minősülnek, amelyek nem bírnak valóságalappal, ezt az alperes alátámasztani nem tudta. Az a tény, hogy az alperes a KATA adózási formát eltérően ítélte meg, mint a felperes, még nem igazolja, hogy bárki rosszul járt volna, és épp a felperes miatt, erre nézve az alperes bizonyítékot nem szolgáltatott, így abban a körben a jogsértést a jogerős ítélet is megállapította. A jogerős ítélet rámutatott arra is, hogy az alperes kizárólag a közhiteles adószakértőkről vezetett különböző nyilvántartások alapján állított olyat a felperesi alkalmazottokról, hogy nem rendelkeznek megfelelő végzettséggel, miközben a felperesi jogi személy alkalmazásában való tevékenység folytatásához a névjegyzékbe való felvétel nem szerepel feltételként. Ehhez képest ebben a körben az alperes megfelelő tájékozottság hiányában tett valótlan és egyben sértő kijelentést, ez sértette a felperes jóhírnevét, ezért ebben a körben megalapozott volt a jogvédelem iránti igény.
- [28] A jogerős ítélet szerint a jogsértés megállapításához képest az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a jogsértésről való eltiltásról, a cikkek eltávolításáról, és az elégtétel adására kötelezés is indokolt volt. A „helyreigazítás” kifejezés használata már nem bizonyult annak, tekintettel arra, hogy nem sajtó-helyreigazítási eljárásról volt szó. A jogerős ítélet az idő múlásra is figyelemmel szükségtelennek találta az azonnali végrehajthatóság kimondását, figyelemmel arra is, hogy a felperes nem valószínűsített olyan hátrányt, amely az alperesi jogsértéssel okozati összefüggésben felmerült volna. Megállapította, hogy az adott szakterületen érintett olvasó a felek közötti vita és az alperes időként indulatosnak minősülő stílusa alapján feltételezetten alkalmasak a megfelelő következtetések levonására, ráadásul a másodfokú bíróság a megállapított jogsértéssel nagyobb részben nem is értett egyet. A nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság mérlegelés alapján szállította le, figyelemmel a jogalap körében hozott döntés jelentős mértékű megváltoztatására is. A pernyertesség/pervesztesség arányát a felperesre terhesebben 1/6-5/6-od arányban állapította meg, ennek megfelelően rendelkezett a perköltség összegéről.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, a felperes pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel élt. Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet megváltoztatását, tartalmilag a keresetet teljes egészében elutasító kereset meghozatalát. Az alperes szerint nem állította valótlanul azt, hogy .. nem rendelkezett adóügyi végzettséggel, illetve hogy a felperesnél adózási végzettség nélküli adószakértők nyújtanak jogértelmezést, továbbá olyan szakemberei vannak a felperesnek, akik adózási végzettség nélkül jutottak adószakértői igazolványhoz, továbbá hogy az adószakértő szakmai kompetenciája nem terjed ki az adójogszabályok értelmezésére. Az alperes szerint igenis különleges jelentősége van annak, hogy valaki szerepel-e a közhiteles hatósági nyilvántartásban, vagy sem. A hatósági közhiteles nyilvántartásba bejegyzett adatokat és jogokat ugyanis az ellenkező bizonyításáig mindenki köteles elfogadni, ezekre nézve az ezen adatokat felhasználó más bizonyításra nem kötelezhető. Álláspontjának jogszabályi háttereként az adózás rendjéről szóló törvény 175/A. §-át jelölte meg. Ezen jogszabály szerint a nyilvántartásba vett személyeknek rendelkezniük kell a vonatkozó jogszabály szerinti képesítéssel. A vonatkozó jogszabály pedig a 26/2008. (VIII.30.) PM rendelet. Az alperes kifogásolta azt, hogy a másodfokú bíróság a jogszabályi rendelkezéseket ebben a körben

figyelmén kívül hagyta, és nem tett tartalmi különbséget az adószakértő, az adótanácsadó, és az okleveles adószakértők között. Felülvizsgálati kérelemben rögzített álláspont szerint az adószakértői engedély kiadásának nem feltétele az adózási végzettség. Adótanácsadó végzettség két éves OKJ-s képzés keretében szerezhető meg, vagyis a közhiteles nyilvántartásban szereplő adótanácsadó már igazoltan adózási végzettséggel rendelkezik. Az okleveles adószakértő végzettség a két éves adótanácsadói OKJ-s képzést követően újabb egy éves OKJ-s képzés keretében szerezhető meg. Az alperes szerint a valóságot elsődlegesen a közhiteles nyilvántartás fejezi ki, írásztalban elfekvő bizonyítványról senki nem tud tájékozódni. Az alperes előadta, hogy ő a mindenki számára hozzáférhető nyilvános, közhiteles nyilvántartásból tájékozódhatott. Előadta, hogy .. a cikkek megírásának időpontjában az adószakértők közhiteles nyilvántartásában szerepelt, ami nem követel meg adózási végzettséget. Nem szerepelt viszont sem az adótanácsadók, sem az okleveles adószakértők nyilvántartásában, amely az adózási végzettséget igazolta volna. A kérelem szerint annak is jelentősége van, hogy a felperes alkalmazottja .. szerepel-e a nyilvántartásban. Előadta, hogy a cikk megírásakor ő csak az adószakértő névjegyzékben volt regisztrálva, ezért engedélye is csak is az adószakértő tevékenység gyakorlására jogosította fel. Az alperes szerint a Fővárosi Törvényszék ezért valótlannul állapította meg, hogy .. okleveles adószakértő lenne.

- [30] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását. A felülvizsgálati ellenkérelemként is funkcionáló beadványban a felperes részéről előadták, önmagában az, ha a felperes munkatársai nem kérik nevük feltüntetését a nyilvántartásban, még nem bizonyítja azt, hogy ezek a munkavállalók nem rendelkeznek a bejelentés alapjául szolgáló végzettséggel. Ezért: a végzettség megszerzése nem jelent kötelezettséget a névjegyzékbe történő bejelentésre. A felperes álláspontja szerint a közhiteles nyilvántartás tartalmának megfelelő közlése valóban nem sérthet jóhírnevet, azonban a közhiteles nyilvántartásban nem feltüntetett adatokból való téves következtetés igenis megalapozza a jóhírnév sérelmét. A felperes szerint a jogerős ítélet megsértette a régi Ptk. 75. § (1) és (2) bekezdését, a 78. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 84. § (1) bekezdésének a), b), c), d) és e) pontját. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság értékelte helytállóan. Az elsőfokú ítélethez képest a jogerős ítélet által elutasított felperesi kereseti kérelmek nem véleményekhez, hanem valótlannul tényállításokhoz kapcsolódtak.
- [31] Az alperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelemre észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [33] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati eljárásban szerint érvényesül a felülmérlegelés tilalma, azaz nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg. Jelen esetben a Kúria ilyen kivételes felülmérlegelésre okot adó körülményt sem a felülvizsgálati kérelem, sem a csatlakozó felülvizsgálati kérelem kapcsán nem észlelt.
- [34] Az 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A (2) bekezdés szerint a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem - jellegénél fogva - csak a magánszemélyeket illetheti meg. A 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2)

bekezdés értelmében a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

- [35] Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra nézve kidolgozott PK. 12-es számú állásfoglalásában rögzített vizsgálati szempontokat. Ennek megfelelően a személyiségi jogi igény elbírálásánál a közléseket a maguk egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet személyiségi jogsértés megállapításának alapja.
- [36] A felperes csatlakozó fellebbezése kapcsán a Kúria szerint bírói gyakorlattal teljes összhangban állapította meg a jogerős ítélet azt, hogy a sértő tartalom megítélésénél elsődlegesen nem az érintett személy vagy szervezet sértettség érzéséből szubjektív szempontokból kell kiindulni, hanem azt kell megítélni, hogy az adott kérdésben számba vehető átlagos olvasó, vagyis a jelen esetben az adózási kérdések iránt érdeklődő átlagos olvasó számára milyen tartalmat hordoznak a perbeli közlések. A bíróságnak tehát ebben a körben külső objektív szemléletmód alapján kell vizsgálnia. Ilyen szemléletmód alkalmazása mellett helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy az alperes által alkalmazott minősítések kétséget kizáróan kritikusak ugyan, de nem alkalmasak személyiségi jogvédelem alkalmazására. Következetes és egyértelmű a bírói gyakorlat abban is, hogy a személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt szerepénél, rendeltetésénél fogva eleve nem alkalmas bármely más jogterületre tartozó vita eldöntésére, de még véleményezésére sem. Nem tartozhat tehát a bíróságra annak véleményezése sem, hogy bármely adójogi kérdésben vitatkozó felek közül jogi értelemben kinek „van igaza”.
- [37] A szabad véleménynyilvánításhoz való jog egyértelműen az egyik legjelentősebb alkotmányos szabadságjog. Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Az Alkotmánybíróság számos esetben foglalkozott a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével és korlátaival egyaránt. Több esetben kifejtette azt, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való joga a kifejtett véleményt annak érték és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. Önmagában a véleménynyilvánítás lehetősége élvez alkotmányos védelmet. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletre az egyén személyes véleményére minden esetben kiterjed, függetlenül annak érték és valóságtartalmától. A Kúria szerint a csatlakozó fellebbezésben érintett kérdésekben a felperesről alkotott kritikus véleményről van szó, amely azonban nem lépi túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányosan megengedett kereteit.
- [38] Az alperes felülvizsgálati kérelme szintén nem alapos a Kúria álláspontja szerint. A jogerős ítélet a korábbiak szerint minden olyan esetben mentesítette az alperest a személyiségi jogsértés felelőssége alól, ahol az alperes részéről véleménynyilvánítást észlelt. A szabad véleménynyilvánítás ugyanakkor nem terjed ki a valótlan tények állítására. A személyiségi jogi felelősség objektív alapú, annak megítélése, hogy ki, milyen végzettséggel, jogosítványokkal rendelkezik adóügyekben, szintén objektív kérdés. Ez független lehet attól, hogy a felperes melyik munkatársa milyen közhiteles nyilvántartásban szerepel. Ténykérdés annak megítélése, hogy valaki rendelkezik-e és milyen szakmai végzettséggel. Ebben a körben az alperes bármilyen okból ténybelileg valótlan megállapítást tesz, akkor a személyiségi jogi felelősségét meg kell állapítani. Ha csupán az állapítható meg, hogy valamelyik munkatárs nem szerepel valamely közhiteles nyilvántartásban, akkor legfeljebb ennek tényét lehet közölni. A jogerős ítélet által megállapított jogsértések körében

azonban az alperes ezen túlmenő megállapításokat tett, ezért helytállóan került sor a jogerős ítélet szerinti marasztalására.

- [39] Mindezekre figyelemmel a Kúria nem látott alapot sem az alperes felülvizsgálati kérelme, sem pedig a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme alapján a jogerős ítélet megváltoztatására, figyelemmel arra is, hogy a jogerős ítélet helytállóan alkalmazta a jogkövetkezményeket is. A Kúria ezért az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [40] Alaptörvény IX. cikk (1) és (4) bekezdése, 1959. évi IV. törvény 75. § (1) és (2) bekezdése, 78. § (1) és (2) bekezdése, 84. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pont, Pp. 81. § (1) bekezdés, 164. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 275. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdés.

Záró rész

- [41] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem egyaránt sikertelen volt, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a Kúria az alperest és a felperest egyaránt kötelezte a felmerült illeték költség megfizetésére, illetőleg úgy rendelkezett, hogy a felülvizsgálattal felmerült egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Budapest, 2017. április 5.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

Vné

A kiadmány hitelül:

tisztviselő